

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
széplrodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL.
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 765.
HÍRDETSÉKEK ÉS NYILVÉRTÉRE VALÓ
KÖZLEMÉNYEKRE VESZÁRMOHIVATAL
Parisban főszerkesztő: John F. Jones
& Co., 11, rue de Valenciennes.
Londonban főszerkesztő: Tolski József
11, Broad Street.
Frankfurtban a Hír-Nemzetországi kiadás
vezetkeszerkesztő: Dabbe G. L. és Társai,
valamint Dabbe József.
Kölnben: Dabbe J. L. Kungl. Nr. 2.
Düsseldorf: Dabbe J. L. Kungl. Nr. 2.
Hamburg: Dabbe J. L. Kungl. Nr. 2.
Hannover: Dabbe J. L. Kungl. Nr. 2.
München: Dabbe J. L. Kungl. Nr. 2.
Oppeln: A. Stenhamm Nr. 2.
Schlesien: Dabbe J. L. Kungl. Nr. 2.
Zürichben: Dabbe J. L. Kungl. Nr. 2.
és valamennyi hírdetési iroda.

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 765.
KÉZIRATOK NEM KELLŐNK VISSZA.
CSAK BÉRMENYES LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Videkre postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre..... 40 kor. | Egy negyedévre 10 kor.
Egy fél évre..... 20 kor. | Egy hónapra 3 kor. 60 fl.
Külföldre 3 hónap Nemzetországba 12 korona.
Francia, Olasz, Görög, Török, Görög, Spa-
nyolországokba, Svájc, Norvégia és Svédországba,
valamint az orosz országokba, melyek a postakö-
zösséghez tartoznak, negyedévre 15 korona.
Egy szám ára 12 fillér.

Mai számunk főbb közleményei
Veszélyek: „Fesztelen megbeszélések.”
Kormány nélkül. (A válság eseményei)
Amit a felhivatalosok árulnak el.
Forrongás a szabadelvű pártban.
A miniszterelnök a királynál.
Vélemények a kibontakozásról.
A Lloyd-klubból.
A magyar vezénnyelv. (Beszélgetés Kossuth Fe-
reuzccsal).
A mindenható fogyelem.
Örömekek a határon.
A Kossuth-párt ünneplése.
Tűzkatasztrófa a föld alatt.
A Balkán eseményei.
Magtorlás a lélekért.
Hegymácszárás.
A budapesti nyári meleg.
A személy havi veszedelme.
Tárcza: Uti benyomások. Irtó: Dr. Nagy
Zsigmond.

„Fesztelen megbeszélések.”

Az a belső nyavalya, mely négy esztendő óta lappangva gyötéri a szabadelvű pártot, most egyszerre kitör. A fúzió által mesterségesen összehozott elemek nem férnek meg egymással. A négy esztendő óta tartó kanapé-pörök, miket Széll Kálmán mézédés beszédeivel elintéztetett, most elemi erővel kerülnek felszínre. A züllesztés-procresszusa beállott, s az egymásra féltékeny érdekcsoportok kitérnek az eddigi tartózkodásból. Osztokodni akar valamennyi. A nagy önzetlenség cifra leple im lehull a furcsa társaságról, s a szabadelvű pártklubban a marakodó felek nyíltan szembenéznek egymással.

A Pester Lloyd esti lapja élén, azon a helyen, a hol rendszerint a kormányzatot, vagy a szabadelvű pártot közvetlenül érintő kijelentéseket szoktunk olvasni, ma szerfölött érdekes közlemény jelent meg. Nem kevesebbről szól ez, mint arról, hogy a szabadelvű pártban a különféle frakciók vezérébirel a párt új alapelveiről tanácskoznak, mert attól lehet félni, hogy a majoritás szétbomlik. Szükség van tehát arra, hogy új alapelvek megállapítása révén valamiképp elejét vegyék a bekövetkező nyílt szakadásnak. A kormánypárt szócsövének erre a hírére, a czáfolgatásra berendezett felhivatalos könyomatos nyílt kommuniké közöl. Azt mondja: ez a hír arra vezethető vissza, hogy a szabadelvű pártban némely függő elvi kérdések dolgában „fesztelen megbeszélések” folynak. Valóban kaczagató komikum van

abban, hogy egyik felhivatalos czáfolja a másikat. Micsoda mélységes zavar és kegyetlen össze-visszaság uralkodhatik a szabadelvű pártban, mikor immár a felhivatalosok is habbakapnak egymással!
Tehát „fesztelen megbeszélések” folynak. Vagyis fesztelenül — veszednek egymással a hatalomra éhes, a hatalomra féltékeny csoportok.
A híres többség, mely büszkén hivatkozott a maga egységes akaratára, mely gögös elbizottsággal vágta folyton a kisebbség szemébe a parlamentarizmus elvét, a melyet képvisel: most ország-világ előtt bevallja, hogy egész doktrínája egy nagy hazugságon nyugodott. Ez a többség nem volt többség, mert nem volt egységes párt, nem volt egységes akarat, s nem tartotta össze egyéb, mint a hatalmi vágy, mely lázasan várta a zavart, hogy belőle kihalászsa minden csoport a maga kövér falatját.
A hatalmi prédára leső csoportok egyszer már összevesztettek, mikor Széll Kálmán megbukott. Azt hitték, eljött az osztokodás ideje, s a majoritás lomha tömege megmozdult. A ki nem elégitett étvágy uszította az éhes embereket. Csunya látvány volt. Nem tartott sokáig, mert Tisza félreállott, s jött gróf Khuen, hogy rendet csináljon. A marakodó csoportok újra összevesztettek; de a ki nem elégitett étvágy még jobban gyötörte a hatalom után kapkodva leső önzetlenekeket. A bán bukása után azonban újra kitört a szabadelvű pártban a marakodó lázadás. És fesztelen megbeszélések formájában dul a harc.

Ine, az ország közvéleménye előtt nyilvánossá válik, hogy miképp is áll hát a többségi akarat parlamentáris képviselése. Egy csomó frakció, mely előtt teljesen közömbös a nemzeti akarat s bevallja, hogy új alapelvekre van szükség, amik összetartás, vagy a másik felhivatalos szerint „fesztelen megbeszélések” rendjén kell valahogyan megmenteni az egységnek legalább látszatát a „függőben levő elvi kérdésekre nézve.
Micsoda jögon hivatkozott tehát a szabadelvű párt kilenc hónapon keresztül a többségi akaratra? Mi volt ez az akarat? Vagy egyáltalán volt-e ennek a pártnak akarat?

Azóta, hogy a fúzió létrejött, a szabadelvű párt csupa hazugságokon élőködött. Altalta a nemzetet a maga

egységével ép úgy, mint szabadelvűségével. Minden, amit ez a párt négy esztendő óta csinált, nem volt egyéb, mint leplezés az alatomoskodásoknak. És ha most egyszerre szükségessé lett, hogy a függő elvi kérdések dolgában „fesztelen megbeszélések” folyjanak, miképp állhatott ez a párt hosszú időközön keresztül a lázban, gyötörő izgalmakban élő nemzet előtt a maga akaratával ugyanazoknak a függő elvi kérdéseknek a dolgában?
Micsoda mélységes hypokritaság lepleződik le itt most a marakodó, hatalomra éhes és egymásra féltékeny csoportok zagyva tülekedésében! Hiszen ezeknek a csoportoknak pillanatra se volt egységes fölfogásuk. Csak az érdekek tartotta őket össze. Az osztokodásra való várakozás. Az, hogy helyben maradjanak, hogy közel legyenek a hatalom koncaizhoz. Most itt az osztokodás ideje és összevesznek.

Ez a majoritás. Ez az uralkodó párt. Ennek kezében van az ország sorsa!
Az egész magyar nemzet forró lelkesedéssel rajong a nemzeti követelések megvalósítása után. Jön a király Budapestre, hogy elintézza a válságot, mely beállott a szepőltenül tiszta nemzeti akarat alapuló nemzeti követelések miatt. És az uralkodó szabadelvű párt, a helyett, hogy becsülettel nyíltsággal törekedjen a nemzeti akarat képviselésére a király előtt, ezt az időpontot arra használja föl, hogy új alapelveken törje a fejét s „fesztelen megbeszélések” folytasson a függő elvi kérdésekről. Nem igaz, nem erre használja fel ezt a rettenetesen komoly és szertelenül ünnepies időpontot. Csak a felhivatalosok nyelvi czifrázza ki így a dolgot. *A szabadelvű párt ebben a rettenetesen komoly, súlyos időben marakodik, veszedkedik, a hatalom érdekeinek ösztöne kergeti az egymással össze nem férő csoportokat.*

Alkalmasint azon versenyeznek, melyik adhatja magát oda olcsóbban. Vagy talán azon, miképp állapíthatnak meg olyas valami formát a nemzeti követelések dolgában, hogy valamennyien kielégíthessék étvágyukat. A nemzeti akarat, az mellékes. Az ő parlamentáris doktrínájuk mellett a nemzeti akarat hadd fuljon bele a zavarosba. Hiszen eddig is megmutatták,

hogy ez a doktrína csak arra való, hogy ők kényük szerint kihalászhassák. Labdázni vele, kapkodni utána és szemfényvesztő jongleurműtárványokkal bolondítják a nemzetet.
Mit akarnak a „fesztelen megbeszélésekkel”? Mi szükség van most „fesztelen megbeszélésekre”? Hiszen minden gyerek tisztlában van ma Magyarországon, hogy a nemzet mit akar. Oly világos itt minden, hogy teljesen fölöslegesek a „fesztelen megbeszélések.”

Ha ezeknek az a czéljuk, hogy a nemzeti követeléseket a válság zavarában lealkudják: akkor teljesen hiábavaló a törekvésük. A nemzeti akarat szuverén joggal követeli a maga igazait. Irtaozalós bünt követnek el a marakodó szabadelvű frakciók, ha a maguk hatalmi érdekei kedvéért most magát a fölséget is áltaini merészkednek. Elég bűn terbeli már a szabadelvű pártot azért, hogy eddig is nem képviselte nyílt egyenességgel a nemzeti közfelfogást a felség előtt. Most könnyű lenne a megoldás. Ne tetézzé most büntét alatomos csel-szövésekkel a nemzeti érdekek egyenes kárára. Ne izgassa még jobban a nemzetet! Ne gyútsa lángra a kedélyeket. Ne lázítsa föl a nemzeti közvéleményt a korona ellen csak azért, hogy magának hatalmi előnyökét kaparíthasson a kegyetlen zavarból.

Hagyjanak felbe ott a szabadelvű körben most a fesztelen megbeszélésekkel! Inkább álljanak ők a nemzeti követelések ügyének élére, úgy, amiként az ország szabadelvű pártjai követelik. Mi átengedjük nekik a döntőséget, ha a nemzet megkapja jogait. Es akkor ám osztokodjanak a hatalom koncaizs is.

Majd ha a nemzeti követelések érvényesülnek: ám folytassanak fesztelen megbeszéléseket a szabadelvű párt újabb alapelveiről s csináljanak maguknak olyan gyékényt, amelyen megférnek valamennyien, akár a melléjük kívánkozó néppárttal is együtt. A nemzetnek amugy is lesz majd szava azokhoz az új alapelvekhez. És a nemzet most már sokkal jobban ismeri a fesztelenül beszélgető szabadelvű pártot, semhogy ennek viselkedése csalódásba ejthesse a többség igazi politikai erkölcsét felől.

Kormány nélkül.

— A válság és a megoldási törekvések. —
Politikai esemény semmi. Teljes szélcsend a tényleges eseményekben. Ellenben szédítő forrongás a pártokban, mint ők magukat nevezik — a kormányképes pártokban. Háboruszkodás, agitáció, marakodás, harc a hatalomért vagy a hatalomhoz való közelségért, ami perczről-perczre hevesebb, tüzesebb, elkeseredettebb lesz. Ők ezt politikának nevezik és szervezedekeik. Annak, aki nézi, olyan a látvány, mint a tigrisek ketrecze etetés előtt...

A kormánypárt, mint az agyagos földön kánikulai hőségben, egyre nagyobbak, szélesebbek lesznek a repedések. Nincs már párt, csak frakciók vannak, amelyek dühödten készülnek szembeszállni egy-egy vörös bársonyszékért. S mindenfelől fenyegetés hallatszik:

— Kilepünk! Szervezedünk! Ellenlétkébe megyünk!

Beszélnék ivékrol, a miken kötelező kijelentéseket tesznek valaki mellett, vagy valaki ellen, titkos összejövetelekről, éjjeli konventikulumokról. Dühöng a pártgyűlés megint.

A néppárt nem különben. Ez a heves ellenzéki párt, mint hajdan a nemzetiek, azon fáradozik egyre, miképp lehetne a kormánypártba beolvadni. Gyönyörű a term. Persze a cégér azért a régi maradna: „Szabadelvű párt”... Már régen kaszárnyát csinálták az apácakolostorból, de azért mindig klastromnak nevezik a tisztos helyet.

A néppárt persze kettészakadna, vagy három felé (már most is ennyi irányba huz), ha ez a változás bekövetkezik. Pedig közzél áll.

Csak egy egységes tömör párt van ebben a pillanatban: a függetlenségi párt...

A kormányválság természetesen pihen. A míg a kihallgatások és tanácskozások megkezdődnek a budai várpalotában.

A nap eseményei különben itt következnének sorra:

Amit a felhivatalosok árulnak el.

A nagy, komoly és minden ízében kormánypárti Pester Lloyd jelenti ma este a lapja élén: „A szünetet a király megérkezéséig a pártokban és a sajtóban kombinációkkal

Az Egyetértés tárczája.

Uti benyomások.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. —
Irtó: Dr. Nagy Zsigmond

Legyen, augusztus elején.
Egy-két hónap híján huszonkét esztendője hogy először Hollandiába jöttem, hogy Ut-rechten folytassam Budapesten megkezdett tanulmányaimat. Két esztendőt, életének két legtanulmányosabb esztendjét töltöttem itt el komoly, megfeszített munkával, szereve nem csak jövendő életfajlamra szükséges elméleti ismereteket, hanem tanulmányozva annak a nemzetnek egész nyilvános életét, összes szellemi mozgalmait, a melynek oltalmát és vendégszeretettel élveztem. Megtanultam jól a nemzet nyelvét és ezzel megszereztem a nemzet legkiválóbb fiainak szívéhez való kulcsot. Mert megingathatatlan meggyőződéssem szerint a külföldi egyetemre járó magyar ifjaknak nemcsak az őket vendégül látó nemzet iránt való köteless udvariasságból, hanem maguk és saját hazájuk érdekében is legelső és legszorosabb kötelességük, hogy lehető legteljesebb mértékben sajátítsák el annak az országnak a nyelvét, a melyben tanulás czimén időznek. Magáért az elméleti okulásért ma már — Istennek hála! — nem szükséges a magyar ifjaknak külföldre zárandokolniuk, a magyar tudományosság megerősödött már annyira, hogy a nemzeti műveltség legszükségesebb és legfontosabb alkotó elemét otthon is megszerezhetjük.
A külföldön való tartózkodás s ennek a künntartózkodásnak lehető kihalászlása ma már csak messzebbre néző ezélok szolgálataiból indokolt és kivánatos. Keresni a szel-
lemből kapcsolatot a nálunk szerencsésebb viszonyok közt fejlődött nemzetek szellemi vezetivel, közvetlen érintkezésbe lépni magával az idegen nemzet lelkével; annak szárnyalásából ínetést és buzditást venni a magunk nemzeti egyéniségének kifejtésére és tökéletesítésére: csakis ez lehet ma már

oka és czélja a magyar ifjak külföldi tanulmányozásának. Ez okból és ebből a czélból pedig elengedhetetlenül szükséges az illető nemzet nyelvének elsajátítása. Aki a nyelvet nem tudja, vagy nem jól tudja, szabadon járó fogoly, aki maga itélte magát szellemi magánzárkára.
Tán nagyon is sokat szoltam már erről? Ugyde nagyon is fontosnak tartottam, azért kitértem minél inkább hangsúlyozni.
Lám én milyen hasznát látom annak, hogy a hollandus nyelvet jól megtanultam. Nem az anyagi haszonra gondolok, bár azt sem tartom megvetendőnek, — amennyiben becsületess munkával és törekvéssel jut hozzá az ember. Hanem gondolok arra a kimondhatatlan sok szellemi és etikai előnyre, a mit a hollandus nyelv birtokának köszönhetek. Ine húsz esztendei távollét után is, dacára hogy otthon Magyarországon ugyszólván soha semmiféle alkalman nem volt magamat az én nyelvben gyakorolni, most mégis, ha nem is a régi könnyedséggel, mindazonáltal nagyobb nehézség nélkül felvehettem a beszélgetés fonálát hollandus barátimmal ott, a hol két évtizeddel ezelőtt abballagytunk.

Hogy miről és mit beszélgettünk s hogy beszélgetésünk tárgya miféle vonatkozásban van, vagy lehet a magyar viszonyokkal, arról persze ma még mit sem szólhatok, hiszen abból a tanulságokat csak később szűrhetem majd le magam is, itt most inkább csak uti benyomásaimról s az uton kelt reflexióimról szeretnék egyet-mást elmondani. Talán azok is érdekelni fogják az olvasót.

Azt tartják, hogy az unalmas emberek az időjárásról tudnak csak beszélni s minthogy mi tanárok a közvélemény ítélete szerint az unalmas emberek között nem épen az utolsó helyet foglaljuk el, jogosítottunk érzem magamat az időjárásról való beszélgetésre. Valóságos vizüvön kísért utamban, mintha nem is express-vonatban, hanem a Noé bárkájában tettem volna meg ezt a majdnem háromezer kilométernyi futást Debreczentől Leidenig. Már otthon három napi zápor sáratott el. Budapesten az égből is, a Hoek János ajkáról is zudult felém az elnyelésel fenyegető áradat. Györ-

től Bécsig a vetés mindenütt vízben állott s a Lajta annyira megáradt, mintha — minden jó magyar ember igazi öröme — örökre el akarta volna szakítani egymástól „szükébb” és „bővebb” hazáinkat. (Psz! Ne politizáljunk!) Bécsben délután pár óráig szünetelt a nap s mivel csak este jöhettem tovább, a Ringen, a Kärthner-Strassen, a Szt.-Lásván-terén s azon a környéken baranagoltam. Meglepett, hogy mennyi magyar szót hallottam. Majd annyit, mint amennyi német szót Budapestén kénytelen az ember hallani. S én nem tudom, káprázat volt-e vagy valóság, de nekem úgy remlett, mintha ugyanazok beszéltek volna Bécsben magyarul, a kik Budapesten nemetül szoltak beszélni. Persze, hogy csak káprázat volt! De azért én nem tudom, mi fájtatt nekem ebben, de annyi igaz, hogy valami nagyon fáj. Ugy éreztem, jobb volna, ha Bécsben kevesebb és Budapestén több magyar szó esnék.

De nini, már megint a „tilos”-ra vetődtem. Terjünk vissza az időjárásról. Az a nekünk való téma. Az időjárás terén nincsenek nemzeti serelemek, nincsenek vámvonalak, ott nem lehet szó erzelmi politikáról. De mintha mégis lehetne. Mert amin ejfel után két óra tájan egy vélt éjjeli nyugalmamból a bajor finác Passauban felvert, hát gyönyörű holdvilágos, csillagos és mosolygóránk. S attól kezdve egész Bajorországon át hire-nyoma sem volt az esőnek.
Rekkenő déli hőségben érkeztem meg Mainzba, Nemzetország „legmegegyedettebb” városába, a hol, mint önémetek beszélik, ketzszázezer embernek három évre való elesége van folyton készenlétben a várat bevehetetlennek mondják.

Utannak most következő részletét Mainz-tól Kölnig a Rajnán akartam megtenni, hogy végig élvezzem még egyszer annak a felség utvonálnak minden bübuját, minden varázsát és minden tuluságát. Ugy, de a hajó csak másnap reggel indult s így egy szabad délutánom maradt. Sokszor jártam már Mainzban s jól ismerem minden zeguzgát. Többször volt már alkalman bámulni azt a csodás fellendület, a melyet ez az úr város az utolsó husz esztendő alatt elért. Nem is időztem soká falai közt,

Csupán a kegyelet elengedhetetlen adóját rottam le, midőn tisztelő érzéssel megálltam az emberiség egyik legnagyobb jöltevényének, Gutenbergnek, az egész világ fölléleiből állított remek szobra előtt s elolvastam újra a német nemzeti szovimuszról duzzadó latin epigrammát, a melyet talán kedves olvasóim közül sokan nem is ismernek s éppen azért tán szolgálatot teljesítok, ha ide írtatom:

„Artem, quae Graecos latuit latuque Latino,
Germani solfers extudit ingenium.
Nunc quidquid veteres sapient, sapientique recentes
Non sibi, sed populi omnibus id, sapient.”

A rendelkezésemre jutott délutánt kedves honfitársak felkeresésére használtam fel. Atrucezantban Wiesbadenben, Europa leglátogatottabb furdőhelyében. De sokat is szeretnék erről is mondani. Wiesbaden gyógyfürásainak sem száma, sem gyógyhatása nem maulja felül, sőt száma el sem éri Budapestét és mégis milyen nagy a különbség a két hely látogatottsága között! De arról most nincsen helyem beszélni. Gondolkozzanak rajta azok, a kik fővárosunk fejlesztésére vannak hivatva.

Tervem sikerült. Kedves ismerőseimmel találkoztam. Pár perc alatt megtudtam, hol vannak szállva. Megtudtam a legközelebbi rendőről, a ki kérdézőkódóesemre kihuzta belső szobehől az idegenek nyomtatott listáját s azonnal megmondta, hogy barátaim a „Römerbad”-ban, a „Kochbrunnen” közvetlen közelében laknak.

Wiesbaden összes fényét és gazdagságát az odaözönlő idegeneknek köszöni s igyekszik is meghálálni. Bár nem olesó hely, de még sem nyuzzák meg benne az embert, mint némely hazai huszadrang u. n. furdőhelyen. De azért már Wiesbadenben is viszáseást tapasztaltam. Régebben a Kochbrunnen vizét boldog-boldogtalan teljesen ingyen ihatták. Ma már mindenkinek fizetni kell érte poharanként 10 fillért! Mérgemben nem ittam belőle. Hisz tizenöt fillért egy pohár pompás sört kapni s az mégis csak jobb ital — egészséges embernek. Este visszatértem Mainzba s másnap reg-

gel utnak indultam feléle a Rajnán. Az igazi regényes része a rajnai utnak Bingen-nél kezdődik és Coblenzig, vagy legfőlebb Bonnit tart. A kiket csak az út szépsége érdekelt, rosszul tennek, ha Bingenen innen és Bonnon túl (hazáról számítva) is hajón utaznának. Ez a részle vízzel a világ egyik legbájosabb vizüjtja.

De az én szemem nemcsak a természet ingenes szépségeit látta meg, hanem még sokkal inkább azt a csodás szorgalmat (a német nemzeti nagyság titkát!), amelylyel ezt a sziklás hegyláncolatot a világ egyik legjobb borát termő édenkerté változtatta át. De megálltam még egy óriási átváltozást is, a német elhességnék (én életrevalóságának is szivesen mondom) egyik legkialtobb bizonyítékát. Huszonkét esztendő alatt most ötödöszer tettem meg ezt az utat s minden újabb alkalommal azt tapasztaltam, hogy a romantizmusmal a való élet számára terem gazdag gyümölcsöket. Az a tengersok várom, amely a hegyek magaslátát a mult század nyolczvanas éveinek elején még olyan regényessé tette, apródonkint majd mind elűnt. Nem elenyészett, nem, hanem porából phönix madárként megelevenedett, a régi modorban felépítettek őket s most vagy egyes nagy vagyvnu családok nyaralói, vagy az ujkori népvándorlás, a turisták üdülő helyeivé, hotelekévé változtak át.

Nálunk ki gondolna ilyesmire? Hisz legromekobb fekvésű, történetünk legfényesebb eseményeivel, vagy regünk legszívhezszó-lóbb elbeszéléseivel összekapcsolódó várainkat nemcsak szándéktalan közönyösséggel, hanem sokszor tudatos rosszakarattal is engedik megsemmisülni azok, akiknek éppen a kegyeltes fenntartás és megőrzés volna a kötelességük. En azt hiszem, még pénzügyi vállalkozásnak is fenyesen bevalna, ha nyaralótelep czéljaira, akár a Murány várát, akár a huszti várát felépítené jómódu gazdája, hisz mind a keltőnek olyan remek a fekvése, amilyen kevés van Európában.

A magyar vezénynyelv.

— Beszélgetés Kossuth Ferenczel. —

Khuen-Hedervary gróf bukása után, az új kormány kinevezése előtt: ebben a rövid, de hosszabb időben, most kell tisztázódnak az eszméknek teljesen: mit akar a magyar nemzet, miért küzd az ellenük, milyen legyen és mit hozzon az új kormány?

Clara pacta. Világos, egyenes, őszinte beszéd kell. Mik azok a feltételek, amelyek egy pillanat alatt megteremtik a parlament békét, melyek azok a viszonyok, amelyek a további elkerülését a háborúságot jelentik?

Kossuth Ferenc, a függetlenségi és egyenlőségpárt vezére ezekről a kérdésekről nagyfontossággal, kijelentészerűen beszélgetett egy szerkesztővel, s nyilatkozatai ma feltűnő helyen és feltűnő betűkkel jelentek meg az osztrák újság hasábjain.

Nagyon helyénvaló, nagyon szükséges és nagyon idősebb volt ennek a nyilatkozatnak a megtevése. S éppen osztrák lapban, éppen bécsi újságban kellett napvilágra látni. Nekik kell tudniok, odafele Bécsben, az udvari és katonai köröknek, a politikai világban és az osztrák népeknek miért folyik a felesztendő élet-halálharca Magyarországon, s mit akar, mit követel, miért küzd a magyar nemzet.

A magyar vezénynyelv!... Itt a fő ütköző pont. Amiről a hadvezetőség leginkább retteg, amit a magyarság leghangosabban követel.

Törvényben gyökerezik a nemzetnek joga a maga nyelvére. A józanság követeli és a nemzeti becsület még hangosabban. S erről a törvény- és becsületkötvetellel jogról nem mondhat le senki, aki áruhárt nem akar elkövetni saját nemzetét ellen. Se a kiegyezési törvény körmönfőnt és gonoszindulattal felmagyarázásával, se a hadsereg híres egységeinek hazug érveivel nem lehet bennünket félrevezetni, se igéretekkel, csalafintasággal nem lehet a nemzetet elaltítani.

Ezek, amit követelünk a magyar vezénynyelv dolgában:

1. Egyenes, világos, törvényes elismerést annak, hogy a magyar nemzetnek a magyar vezénynyelvre joga van.

2. Fix idő megjelölését, mikor válik valóra ez a jog.

Az elsőre mondottunk módot. Egy határozati javaslat az, amelyet a parlament szankcionál, s melyet többség és kormány elfogad.

A másodikra is van mód. Tudjuk és elismerjük, a magyar vezénynyelvnek azonnal való életbeletétele lehetetlen. De tisztán fizikai okokból, melyek komoly akarattal bizonyos határidőig megvárhatók. A záros határidő pedig azért kell, nehogy alkalmom legyen a mesés időkre való halgatásra vagy a nemzet kijátszására.

Elég volt az olyan katonai vívmányokból, amelyek belátható időközön belül nem mennek teljesedésbe. Mondhatunk ilyen többször: a magyar tisztak hazahívása, a magyar ezredeknek magyar földön való elhelyezése, magyar kadétszolgák alapítása.

A magyar vezénynyelvnek törvényes elismeréséhez záros határidőt is követelünk...

Kossuth Ferenc nagyfontossággal nyilatkozatai, amelyek Ausztria megismerhetik a nemzet jogos kívánalmait, íme a következők:

Mint hogy a minisztérium az ön állásfoglalása következtében határozta el magát a lemondásra, sziveskedjek, hogy mi vezéretek főképpen arra, hogy kitől tartózkodásból és oly határozott formában állást foglaljon a minisztérium ellen!

Engem az a meggyőződés vezérelt, hogy a fumieli volt kormányzó eléggé el nem tehető vesztegetési kísérlete egy egészen új helyzetet teremtett. Meggyőződtem arról, hogy ilyen terehel a vállam gróf Khuen-Hedervary grófnak, hogy akarmi történt legyen közté és a fumieli kormányzó közt, az a tény, hogy a kormányzat egyik legmagasabb rangú tagja pénzzel vesztetetlenül nyeljez, a kormány fejének állását végtelenül nehézzé tenné mindenütt, de leginkább Magyarországon, ahol a gramu ezult lépten-nyomon követné a miniszterelnököt és helyzetét lehetetlen tenné. Erről léven meggyőződve mint hazafinak kötelességem volt magamat latba vetni azért, hogy a lehetetlenbe vált helyzetből az ország kimeneküljön, ez pedig csak úgy volt lehetséges, ha gróf Khuen-Hedervary gróf visszaadta az árt, hogy belássa, hogy az ő helyzete tartóhatatlan és hogy kiserletezésének vélegesen megadta a halálos döfést jó barátjának meggyondolatlan. Hazafini kötelességem volt tehát előidézni azt, hogy a lemondás elkerülhetetlen legyen.

Kétszertelenül meg van győződve előnk ut arról, hogy fellépésével nem jutott ellentétbe az a határozattal, melyhez mint pártjának elnöke, mindenki által elismert korrektséggel annyira ragaszkodott, hogy emiatt lemondott, elsőkérdésről és teljesen félreállt!

Igenis; meg vagyok győződve arról, hogy előbbi magatartásom és ennek okai nem korlátozhatk abban, hogy helyt álljak elveim mellett és hazám érdekei mellett, ha

Wekerle Sándor nevére összerendeznek és hirtelen szétrebennék. Nem öt kívánják. Nagyon értékes nekik és búcs, aki éppen nem bőkezű a földi javak, dekoromok osztogatásában. Pedig ma ismét Wekerle nevet portálják a körben. Jelenlegény engedményeket hozna a nemzetnek — mondják, többet, minden bizonynyal többet, mint Lukács László, ez a rideg, számitó, aki legújabb klauzuláját betélni ment most Ischibe s nyilván azért is, hogy elsőnek kellesse magát.

Az egyik csoportot, majd mind kiűlt, egy volt nemzeti párti tartja szóval és legírásabb hirtelleg. Kolossvary Dezsőről beszél, a honvédelmi miniszterről, aki éppen olyan gyorsan untá meg a miniszteri hárszonszékkel, mint amilyen hamar megszerette mindenki.

— Nem az a szenzáció — mondja a csoport vezetője — hogy Kolossvary végleg elmegy, hanem az, amit azután következnek.

— A mi? Talán «a ki» — vetik közbe. — Nem, nem. Jól mondtam: a mi. Arról van szó tudniillik, hogy utána civil honvédelmi minisztert kapunk, nem katonát. Kicsit új dolog nekünk, mert a mióta báró Fejérváry ulerendelték, szinte elfelejtettük, hogy Tisza Kálmán mindkét honvédelmi minisztere civil-ember volt. Az első Szende Béla ügyvédi oklevélrel lépett a hivatalnoki pályára. Kilencz esztendeig ilt a honvédelmi miniszterhivatalban. Az utódja gróf Ráday Gedeon. A snájdig, szellemes ember nem egy ügyes dolgot produkált. Hat most, hosszasz szünet után, újra civil minisztert kapunk s erre nagy szükség lesz is, mert olyan közjog, háborunk nézünk elébe, amelyet katonaeMBER alig csinálhatna végig.

— Ez mindenesetre kedves dolog lesz — mondja rá a egy másik volt nemzeti párti, — de akkor remélhetjük katonaeMBER lesz az államtitkár... Vagy legalább is olyan tartalékos, aki hosszabb ideig szolgált.

A félre nem érthető csalást fölkapják az öliberalisok s nyomban készek a vétő-ra.

— De bizony Gromont nem hagyjuk. Annak ilt kell maradnia, akárcsi lesz is a miniszter.

A népszerű államtitkár pedig leteszi a dáktó barátságoson köszönget-jobbra-balra, Khuen-Hedervary-nak is, Darányi Ignácznak is, akik az utóbbi napokban mindennap fönn vannak a klubban, s elmegy. Még csak nem is sejt, hogy éppen az ő bérére folyt az alkú.

Kolossvary.

A bécsi Neue Freie Presse ma este megemlékezik arról a hírükről, hogy Kolossvary Dezső honvédelmi miniszter a következő kormányban nem vállal tisztelet, mert a távozó Beck báró vezérkari főnök helyébe a vezérkar élére van kiszemelve. A német újságnak persze nem valami nagy örömet szerez e hír, s ezért — inkább nem hiszi.

A magyar felhivatalosok nem czáfólják se az egyik, se a másik hírt. Egy harmadikat czáfólnak Kolossvaryról, olyat, a melyet senkise irt. Ez a legkényelmesebb. A czáfolat így szól:

Az a hír, mintha Kolossvary Dezső honvédelmi miniszter katonai tanácskozásokra Bécse utazott, teljességgel alaptalan. A honvédelmi miniszter jelenleg Veszprémben testvérel az ottani alispánnál látogatásban van.

Vélemények a kibontakozásról.

Mi legyen, hogyan legyen? Ezzel foglalkozik most mindenki, akinek akár közelről, akár messziről köze van a politikához. S ideákat is mondának. Nem mindig jót, de többnyire érdekeset. Ma több magyar politikusi nyilatkozott hírlapirók előtt a helyzetéről s közülük ezek érdemlik meg a figyelmet:

Dániel Ernő báró.

A krízis megoldásával a nemzeti engedmények állanak előtérben. És egészen világos az, hogy nemzeti engedmények nélkül béke nem is képzelhető. Most tehát mindenkéltől meghatározandók azok a keretek, amelyekben belül a kérdés megoldása lehetséges. És itt elvként állítandó föl, hogy a közös hadsereg védkepeessége mindenekelőtt megóvándó. De éppen a monarchia és a dualisztikus elv érdekében való lenne, hogyha bizonyos tekintetben bőkezűek volnának. Miután az természetes, hogy annak az államférfiúnak, aki a kormányzás evezőit akarja megragadni, mindezekelőtt az ellenzékkel kell tisztába jönnie, azért van a személyi kérdésnek ebben az irányban nagy fontossága, mert egy népszerű államférfiú aránylag kisebb ellentállással fog találkozni az ellenzék részéről. Az a politikus, aki bírja az ellenzék színpátóját, nagyon valószínűleg sokkal ocsóbb paktumot fog létesíthetni és így a korona számára is egy könnyen elfogadható programot fog kifejezhetni.

Szentiványi Árpád.

A jelenlegi helyzet távolról sem lenne ilyen komoly, hogyha az én ajánlataimat a Szell-kabinet egész terjedelmükben a magáévá tehetné volna. Ma azonban a magyar vezénynyelv nyelv kérdésében, határozott állásfoglalás nélkül, nem képzelhető olyan megoldás, a mely jobb és állandóbb viszonyokat teremthetne. Pedig a dolog nem is olyan komplikált, mint a melynek képzélik, mert a magyar vezénynyelv nyelv tulajdonképpen csak az intenzívebb magyar katonai nevelést föltételezi, úgy, hogy a tiszték kérdése természetesen, szinte automatikus uton nyer megoldást és ezzel a vezénynyelvi nyelv kérdéseinek megoldása is el volna érve. A megoldás útján tehát a nevelés kérdése a legelső állomás.

Ami a személyi kérdést illeti, az másodrendű dolog, de bizonyára az is természetes, hogy az idő szerint népszerű államférfiak a mai nehéz állapotok szánalásának feladatához több kilátással foghatnának hozzá.

töltik ki, amelyeknek az volna a czéljuk, hogy előkészítsék a megoldást, holott azt csak megnehezítik. Elengedhetetlen feltétele egy eredményes megbeszélés a kezdetektől az örüti nehézségek leküzdésére kétszertelenül az, hogy a többség egységes párt és nem az érdekesoportok laza egyesülésé gyamánt értezzék magát és aszerint cselekedjék. Sajnálatos volna, ha a szabadelvű pártban azok a jelenségek megint fölmerülnek és az események ismétlődnek, amelyek Szell Kálmán lemondása után, a különben is elég fatális válságnak igen aggodalmat kelítő jellegű adtak.

Ez ma sokkal vezetesebb volna, mint akkor, mert akkor remélni lehetett, hogy egy kompromisszummal legalább, ha rövid időre is, fegyverszünet áll be, a míg most minden körülmény elutasíthatatlannul gyökeres orvoslást követel, a melyet pedig egy önmagával meghasonlott többséggel elérni nem lehet. Tényleg kiváló pártférfiak dolgoznak azon, hogy egy elvi alapot teremtsenek, a melyen a szabadelvű párt minden elemé egységesen egyesülhessen. Hieronymi Berzeviczy, Andrássy Gyula, Szentiványi Kerpiselnök legközelebb tanácskoznia fognak, hogy a többség irányadó alapelveit pontosan megformulják. Csak az a kérdés, hogy azok, akik a kabinetalakításra meghízást kapnak, miképpen viselkednek az ilyenformán létrejött pártprogrammal szemben és nem látják-e benne saját „gondolatszabadságuk“ korlátosságát. A dolog természetéből rejlik, hogy egy államférfi, a ki a szabadelvű pártból került ki, a többség eszméivel és elveivel nem jut ellentétbe.

Mindenki tudja és mindenki látja ezt a forrongást már napok óta, hetek óta. Meg is nyilvánult ez a külvilágis többség, Tisza István jelöltsége idején ép úgy, mint a bán jövelekor és távozásakor. Hány-szor itunk róla mi is! Hány-szor ismerték be őt maguk is.

A czafáló apparátus mégis dolgozik: Ezeket jelenti az esti Bud. Tud.

Hivatott oldaltól a következők közlésére kérték föl hemünk: Egy estlappak az a közlése, mintha Hieronymi Károly, Berzeviczy Albert, gróf Andrássy Gyula, Szentiványi Árpád és a szabadelvű párt más tagjai tanácskozásokat készítenének elő, hogy pártprogramját állapítsanak meg, nem felel meg a tényeknek. Az egész arra vezethető vissza, hogy némely függő elvi kérdés tárgyában fösztelan megbeszélésök folynak.

Pokolian humoros dolog, ugyebár! Az egyik felhivatalos czáfója a másikat. Ami legkevesebb bizonyítéka a kormánypárt teljes fejtelenségének.

Forrongás a szabadelvű pártban.

A helyzet tisztázatlansága tehát a szabadelvű párt körében okozza a legerősebb hullámzást. Vezető czékünkben mondjuk el véleményünket arról a forrongásról, itt csupán csak az események előadására szorítokozunk.

A forrongásnak gróf Apponyi Albert a középpontja.

Az ö-zabadelvűek egy része erőlyesen tiltakozik némasok egy Apponyi-kabinet ellen. de az ellen is, hogy Apponyi a jövő kabinetben távoznia kárpion. Ha Apponyi a jövő kabinetben helyet foglalna, úgy tartják, legalább hatvan ember kiválna a pártból, mert Apponynak szabadelvűségét nem tartják megbízhatósnak s mert attól tartanak, hogy Apponyi az egész kabinetnek klerikális színezetet adna. Úgy tartják, hogy vagy husz emberre nézve erkölcsi kötelesség lenne a kilépés már azért is, mert Apponyival szemben való felfogásuknak oly kíméletlen hangossággal adtak kifejezést, hogy Apponyi miniszterisége esetén erkölcsi lehetetlenség volna a pártban maradniok.

Csúdatatos, hogy ezek közt épp azok találhatók, akik 1899-ben legmégeőbb szószólói voltak a nemzeti párttal való fúziónak, s csak kevesen vannak olyanok, akik magaviseltükkel boszút akarnak állani azért, hogy Apponyi a Tisza-alkulást lehetetlenné tette.

De vannak erős hívei is az Apponyi-regimennek a régi nemzeti pártion kívül is.

Ilyen erős híve Apponyinak Tallián Béla alelnök, aki — amint beszélik — tegnap az egész delutánt s a mai delétőtől azzal töltötte, hogy valamiféle megegyezést hozzon létre gróf Apponyi Albert és gróf Andrássy Gyula között. De sikertelen maradt próbálkozás. Gróf Andrássy Gyula sokallja Apponyi nemzeti követeléseit s a helyzetet zavarosságtól a kiegyezést, sőt magát az alkotmányt félti.

Úgy tartják, hogy Gróf Andrássy Gyula a politikai élettől való visszavonulási gondolatát fogatja elméjében, annyira sötétnek látja a politikai helyzetet.

Ugyanily szándékot tulajdonítanak a szabadelvű párt körében gróf Csáky Albinak is, a ki a kabinetalakításra magát impossibilisnek tartja és szintén annyira el van kedvelendve, hogy még a förendház elnöki méltóságáról is le akar mondani e hírek szerint.

Mindezeknél a kedély-hullámzásoknál fontosabb, hogy egy Wekerle—Apponyi kabinet kizártnak látszik, mert Wekerle határozott feltételekhez kötötte a coope-

rállását s e feltételekhez Apponyi hozzájárulását nem lehetett elnyerni.

Wekerle Sándor feltételei — hír szerint — ezek:

1. Az egyházipolitikai törvények teljes és tökéletes épségben való fenntartása és becsületes keresztülvitele a jövőben is.

2. Tisztázása a katolikus autonómia kérdésének s annak pontos meghatározása, hogy az autonómia hatásköre meddig terjedhet.

3. Garancia arra nézve, hogy a Franciaországból kiűzött szerzetes-rendeknek Magyarországba való beáramlása megakadályoztassék, még pedig ha kell: törvényvel, ha ez nem mutatkozna szükségesnek: kormányrendeletekkel.

4. Annak megállapítása, hogy a végleges véderő-törvény megalkotása előtt az ujonczlétszám legfeljebb a taraczkokhoz szükséges 6,900 fövel szaporítható.

5. Az új véderő-törvényben a póttartaléknak a honvédség és közös hadsereg között igazságos arányban való kontigentálása.

6. Az államháztartás egyensúlyának biztosítása érdekében a végleges törvényben két éves katonai szolgálat esetére a békéletésáznak igen minimális emelése s ugy a békéletésáznak, mint a hadilétésáznak a törvényben való fixirozása.

7. Garanciák a valuta-rendezés tényleges keresztülvitelére.

Úgy tartják, hogy Wekerle csak az esetben vállalkozna az Apponyival együtt való haladásra, ha biztosra vehetné, hogy e feltételei a jövő kabinetben frikeziókat nem okoznának. Úgy látszik azonban, Apponyi e feltételeknek nem katonai részét nem tartja mindenben teljesíthetőnek.

A kormánypártnak volt nemzeti részében lehangoltságot kelt, hogy Wekerle nem számíthatnak, mert Wekerle népszerűségével bíthék kipótolni a párt körében való gyöngeségüket.

Annál nagyobb örömet okozott a liberálisok körében, hogy Ischiből olyan táviratok érkeznek, mintha az Udvárnál Wekerle jelöltsége előtérbe nyomulna s mintha ott e kandidátúrával megbarátkozni kezdénének.

Gróf Szapáry Gyuláról alig beszélnek a kormánypártban s így szintelen miniszter-előjelöltnek csak Lukács László szerepel, aki eléggé színtelen volna sőt izetlen is volna. Lukács László körülben hír szerint hajlandó lenne kabinettet alakítani minden program nélkül, csak éppen az egy-két hónapra való kibontakozás jelszavával. A kik Wekerlehez huznak, nem szívesen látják Lukács Lászlót, a kit Wekerle az „adótárnok“ nével tisztelt meg, hogy finansz-politikájának színvonalát körülírja.

A nagy viaskodás megindulását különben esütörtökre várják, akkor érkezék Budapestre Hieronymi is, a kit telegrafice hívtak haza az ö-zabadelvűek, hogy vezesse őket ebben a nagy feltordulásban.

Hogy pedig a nagy kaoszbán a humor se hiányozzék, a mint föntebb olvasható, a Bud. Tud. ráczáfol a legláhségsőbb felhivatalosra, a Pester Lloydra, s el akarja hitetni a világgal, hogy a kormánypárt csupa béke, csupa egyetértés, csupa harmonia.

A miniszterelnök a királlynál.

Úgy szólanak az eddigi hírek, hogy ő Felsége a király holnap este érkezék Schönbrunnba, a hova gróf Khuen-Hedervary-t is várják, hogy a legújabb politikai eseményekről jelentést tegyen. Schönbrunnból a király mint azt gróf Khuen-Hedervary már az országgyűlésen is jelezte, Magyarországba jön, előbb azonban meg fogja hallgatni Pitzreich hadügyminiszter és Körber osztrák miniszterelnök véleményét.

A mi pozitív értesüléseink szerint gróf Khuen-Hedervary nem szerdán, hanem esütörtökön reggel meg Bécsebe, a honnan még aznap este visszajön a magyar fővárosba. Így természetes, hogy a király csak pénteken jöhet le, s a kihallgatások a budai várpalotában se kezdődhetnek péntek előtt.

A Budapesti Tudósító azonban ezeket jelenti:

Mint értesülünk, gróf Khuen-Hedervary Károly miniszterelnök szerdán este Bécsebe utazik, hogy másnap ő Felségének a kormányválsággal összefüggő előterjesztéseket tegyen.

A Lloyd-klubból.

A szabadelvű párt ma esti hangulatát a következő sorok jellemzik:

Nincs most a Lloyd-klubban se élet, se élenség. Ember is alig vetődik a tájkára. A honatyák legnagyobb része haza utazott. Ki a kerületbe széjjelneznia, puhatólózni, ki a birtokára csépeltenni. Azoknak a bizonyos aplanálási kísérleteknek, amelyeket az élnés Sturm fésztezen megbeszélés-eknek minősít fenn a klubtermekben nem igen látszik nyomuk. Ott a kültagok forgódnak most. Azok is csépelnek, de szalmát és üresét. Találagnak, kombinálnak és esendesen — remélgének. Hátha az ö-jó emberük is szóhoz jut végre s hálából azért, hogy mellette hangulatot kellették, nekik is juttat valamit. Az igényeik nem nagyok.

határozott feltételekhez kötötte a coope-

a helyzet megváltozhat lehetne képzélni magzat, mint azt, a t. i. a kormány egy ellenzékét veszteget Lelkiismeretem nyugtebb cselekedtem, utját állni annak, hogy gyűlésen, belátatlan kitörhessenek a lemegvesztegetési készással. Ez aláista ment tekintélyt nemhanem a külvilág el fáradtam e tekintéltel idézésével, hogy pár a legmagasabb szintassa, hogy talán még hogy személyesen is szüggylés tekintélye

— De hiszi-e elmé bármiképpen is részserlethen?

— Erre nézve nem somban nyilatkozhat helyzetét eldöntötté. bizottság jelentéset gyűlés és ennek elé nincss jogom, sem slag csak személyesen, hatnam, én pedig a szoktam utasítam nem vészt bárkire nézve megdöntöhetelenbe a kezemben ellene. lamaiba vetett makatántól öröklettem, és nagyban ennek a rendíthetetlen mararadatum.

— Lehet-e bef a vizsgáló-bizottság határozata?

— Eddig nem el egyhangú lenne, a keresztérdekek élit bírások felfogása maga az a tény, ha etetteit, hogy a menteni volt köny mellette és ellene, lén, hogy még meg állását, ha volna.

— Minek tulajdon mely ön íránt a szjelet adta, meg ser határozata mellett, megbizásából —

— Annak tulajdon teljesen felebrét és es nem elégedett neményvel, hogy vámany meg nem gonaban nyilvánult minszadóit követelt ország legszegény eredményt követneink nagy része l,

tal, a melynek feltáigott a közvelem fog következni Klumoljon a közvele A királynak az teski ezt vele legtitazt

— Ausztriában egy nemzeti eszm

— Ezt jól tudom szokra ahhoz, hogy itélettel tekintenek dalkozódnak rajta.

— Miért?

— Azért, mert nem akar beleavatmennél közelebb B annál kevésbé aka gyarország egész leti ki egész eroi nak ártana vagy szer elfogadják az állam se dommla egymás mellett, a barátok, hi szövetek éjlenek és fejt kodó alatt. Csak a erősbése és fe ha ugy össze e egyiket erejének szemben dominál ha mint szövetség és nem egymás jének gyarapodása és a közös uralko A magyar nemz gyarországy erje már a Habzburg erre az erőse rá; ez az erő pe feltételemhál az uralkodó romban tartatnak tá lameszem, mely nem kisebbitti az

— Nem hiszi-eti vni-magok g

— Mint olyan g még fiatal koromkal, a leghataroznem! A közös ha azt bizonyítja, hogy zényszó és a zás nem zsoldos hadsereg, azóta min megverték, pedig zebb nemzetek fel példányképei a képélők, az az 1856 tok, amelyeknek hogy akorona sor hadsereg, hanem a letöltél felt függőben 350 év alatt spanyol, olasz, ho segédesapatok seg hadsereg kerekstát és kisebb ütök

Meg akarnak esalni. Leleők mindenkit. Erresszenek a konzulhoz. Őt is leleövöm. A dühögő ember nekiment a bulgároknak...

TÁVIRATOK.

A meggyilkolt orosz konzul. Konstantinápoly, aug. 11. Tegnap Ahmed efendi herceg disztinguiraban több hadsegő kíséretében az orosz nagykövetségre ment...

Pétervár, aug. 11. Az orosz távirati ügynökség jelent: A papok a monasztrii konzul meggyilkolásában a török fanatizmus jeleit látják.

A vétő-jog.

Velenze, aug. 11. A klerikális Difesa szerkesztője, a kit a pápa közvetlenül megválasztása után fogadott, a következőket jelent...

Közgazdasági táviratok.

Table with 2 columns: Baza helyben, Newyork. Aug. 11. aug. 10. Values for various commodities like sugar, oil, etc.

New York. Április júniusra — (Zárlat) Gyapot New-Yorkban helyben 12.75 (12.75) (tegnap), gyapot aug-ra — (12.73) gyapot novemberre 9.72 (9.65)...

Chicago. — Zárlat — aug. 11. aug. 10. Baza aug-ra — 80 — 79% szepi-re — 51 1/2 — 52 —

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

Krecsányi Ignác panasz. Krecsányi Ignác a budai nyári színház kiütő igazgatója a következő memorandumot nyújtotta be a belügy-miniszterhez...

gató minden vagyonával a ekszisztenciájának kockázatával köteles biztosítottat nyújtani arra, hogy tagjaival szemben fennálló kötelezettségének eleget tegyen...

Bör-raktár a vágóhidón. A marhavásárlásra tervezett bör-raktár építéséhez szükséges külföldi munkákra ma délután tartott árjelést a városbázán...

TÖRVÉNYSZÉK.

Egy gróf gondokosság alatt. A bécsi hivatalos lap közhírré teszi, hogy bécsi törvényszék gróf Nyári Ferenc eperjesi illetőségű huszárhadnagyot parázás miatt gondokosság alá helyezi...

A Földi hangversenyek. A közönség a fűrdőkbe szédült szél és a művészet is dezentralizálódott. Mindennap kapunk hírt olyan hangversenyekről, a melyekben elsőrendű művészi erők szerepelnek...

A bazilika Szent István-szobrá. A lipótvárosi Szent István-bazilika egyik oltárára az első magyar apostoli király szoboralkará jön, melyet most faragnak márványba az olaszországi Carrarában...

Az Éjjelei menedékhely- és Népszínházban. Gorkij nagyatlatu drámájának előadásait Krecsányi Ignác azoknak a pestieknek is hozzáférhetővé teszi, akik elvből nem mennek át az alaguton...

A legújabb színésziskola. A beszűntelt vígszínházi színésziskola helyébe az országos színész-egyesület színésziskolája Ditrői Mór elnök igazgató és Rónaszéki Gusztáv titkár vezetésével...

Színházi hírek. Kazal Károlyné, a zene akadémia növendéke holnapután, csütörtökön, Verdi 'Ernani'-jában fog vendégszerepelni a budai nyári színházban...

Fővárosi ügyek. A Kossuth-mauzóleum. A kerepesi-úti temetőben a jövő hónapban megkezdik Kossuth Lajos mauzóleumának építését...

A kifizetett halott. Paál Dénes veszprémi gazdálkodó tavaly október tizenhét napján hirtelen meghalt a kelenföldi vasúttalállomáson...

A székesehérvári ulánusok lövészere. A székesehérvári 12-ik számú ulánus-ezred vasárnap délután nagyszámu és előkelő közönség jelenlétében lövészert rendezett...

A sport. A budapesti nyári meeting. A nyári versenyek első és második napja futóknak ma jelentek meg a nevezései...

A közönség köréből. Bona Vista idei pártalan sikerei a kottling-brunni két utolsó napon tovább folytatódtak. A közönség köréből. A közönség köréből.

ekba zárt tizenhat darab ezres bankót talált, a mit sietve rejtett el. Időközben a rokonok kudarai kezdtek az eltűnt pénz után. Tudták, hogy az öreg ur hívelt a veszprémi takarékpénztárból tizenháromezer forintot...

A budapesti nyári meeting. A nyári versenyek első és második napja futóknak ma jelentek meg a nevezései. Az első napon 172, a másodikra 146 lovat neveztek...

SPORT.

A budapesti nyári meeting. A nyári versenyek első és második napja futóknak ma jelentek meg a nevezései. Az első napon 172, a másodikra 146 lovat neveztek...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

A szombati, első napra a nevezések a következők: I. Dunai-díj 3000 korona. Tav. 2400 méter. Fakir, Styria, Battenberg, Amras, Anglioman, Galante...

Bona Vista idej pártalan sikerei a kottling-brunni két utolsó napon tovább folytatódtak. A közönség köréből. A közönség köréből.

Tempel-vizel. 1/4 bor. Tempel-vizel. Tempel-vizel.

Sirolin. A LEGKIVÁLÓBB TANÁROK ÉS ORVOSOKTÓL AJÁNLVA: TÖBBSZÖRÖS LÉGZŐSZERVEK IDŐLT KATARRHUSAI, SCROPHULUSOK, INFLUENZA ELLEN VALÓDI CSAPÁS ÉREZETI ÜGYSÉREK.

KÖZGAZDASÁG.

A székely havasok veszedelme. Levél a szerkesztőhöz. Sok szó esett utóbbi időben az ugynevezett székely akcióiról. Czikkek, róportok jelentek meg, kongresszusokat tartottak arról...

A székely havasok veszedelme. Levél a szerkesztőhöz. Sok szó esett utóbbi időben az ugynevezett székely akcióiról. Czikkek, róportok jelentek meg, kongresszusokat tartottak arról...

A székely havasok veszedelme. Levél a szerkesztőhöz. Sok szó esett utóbbi időben az ugynevezett székely akcióiról. Czikkek, róportok jelentek meg, kongresszusokat tartottak arról...

A székely havasok veszedelme. Levél a szerkesztőhöz. Sok szó esett utóbbi időben az ugynevezett székely akcióiról. Czikkek, róportok jelentek meg, kongresszusokat tartottak arról...

A székely havasok veszedelme. Levél a szerkesztőhöz. Sok szó esett utóbbi időben az ugynevezett székely akcióiról. Czikkek, róportok jelentek meg, kongresszusokat tartottak arról...

A székely havasok veszedelme. Levél a szerkesztőhöz. Sok szó esett utóbbi időben az ugynevezett székely akcióiról. Czikkek, róportok jelentek meg, kongresszusokat tartottak arról...

A székely havasok veszedelme. Levél a szerkesztőhöz. Sok szó esett utóbbi időben az ugynevezett székely akcióiról. Czikkek, róportok jelentek meg, kongresszusokat tartottak arról...

